

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 200.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Τῷ αὐτῷ. σ.

Κυριώτερος μὲν ἐπίτροπος τῆς ἐπι-
γῆς, ὁ τὴν ἱερωσύνην ἐπεμμένους, τῶ
τὴν ἀλγυρίδα περιεμμένους. ὁ μὲν γὰρ
ψυχῶν, ὁ δὲ σωματίων ἡγεῖται. εἰ δ' ἀ-
γνοῖται, εἰ αὐτὸς τὴν ἀξίαν, μᾶλλον δὲ
τὴν λειτουργίαν ψυχῶν μὲν μὲν δὲνα λό-
γοι ποιεῖται. τὸ γὰρ καὶ κίοναν ἐπι-
μελοῖτο, καὶ τρυφῇ προσέχει, καὶ χρο-
μάτων ἀντιποιεῖτο. εἰ αὐτὸν, ὃ τὴν ἱερω-
σύνην ὑβρίζει, ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῆς ἀ-
νοήτων, δεόν τιν μὲν ἐκδέχονται, τὸν
δ' ἀπᾶσαι, ὅλον εἰς αὐτὴν τὸ ἔγκλη-
μα περιτρέφουσιν.

Ωφελίῳ χολαστικῷ. σα.

Οὔτε τῆς λέξιθιρας, ἔτε τῆς ῥή-
τορας, ἔτε τῆς διαλεκτικῆς, ἔτε τῆς
ἐπιτη τῆς λόγων δεινότητι ἐναερω-
νομήνης, σοφούς κλητέον, ἀλλὰ τοὺς ἐ-
πὶ τῇ πραγματικῇ φιλοσοφίᾳ διαλάμ-
ποντας. εἰ δὲ κοσμοῖν τῆς τῆς καὶ ἡ λο-
γικῆ, σοφώτερος ὀνομαστέον, εἰ δὲ καὶ ἡ
θεωρητικῆ, φιμὴ δὲ ἡ εὐσεβεία, ἢ μόνον
κυρίως σοφίαν εἶναι ἐπιζόμεθα, σοφω-
τάτης προσεγγρευτέον, τὴν μὲν ὡς
τῆς θεμελίον καὶ οἰκοδομὴν εἶναι, τὴν
δὲ ὡς ἐγκαλλώπισμα. τὴν δὲ ὡς κο-
ρωνίδα. ὡς τῆς θεμελίος μὴ ὑπάρχον-
τος, μὴ δ' οἰκοδομίας, οὔτε τὰ κοσμοῦ-
τα, ἔτε τὰ σεφανοῦντα χώραν ἔχει.
οὔτω καὶ ἀρετῆς μὴ ὑπαρχούσης, ἢ λο-
γικῆ καὶ ἡ θεωρητικῆ οὐχ ἔξει.

Εὐλογίῳ. σβ.

Εὐκταῖον μὴ ἡρῶν τὸ συζητῶναι τυ-
χεῖν, τὰ δὲ ἀρετῆς λαμπαρῶσαι
δικαιον ὄντα. τὸ μὲν γὰρ τοῖς φανλο-
τάτοις, τὸ δὲ τοῖς ἐπιεικεστάτοις ἀρ-

Eidem. 100.

Qui sacerdotij corona redimitus est, si-
quidem propriè loqui volumus, terrena-
rum rerum procurator veriùs est, quàm
qui purpuram gestat. Etenim ille animis,
hic corporibus dominatur; Quòd si suæ
dignitati, vel, ut rectiùs loquat, officij ac
ministerij ignoratione laborans, animarū
quidem nullam curam gerat, parietes au-
tem & columnas dūtatur curet, luxurique
ac delitiis sese addicat, colligendis que pec-
cuniis studeat, seipsum profectò, non sa-
cerdotium ignominia afficit. At stultorū
multi, pro eo atque illud quidem diuinis
honoribus efferre, hunc autem accusare
debebant, totam accusationem in illud
conuertunt.

Ophelio Scholastico. 201.

Nec dictionum aucupes, nec oratores,
nec dialectici, nec qui ob dicendi faculta-
tem gloriantur, sapientes appellandi sunt:
verùm ij, qui eo Philosophiæ genere, quod
in actione versatur, elucet. Quòd si hos
quoque logica exornet, sapientiores no-
minandi sunt. Si autem etiam Philosophia
(quæ in contemplatione sita est, hoc est
pietas, quam solam propriè sapientiam ef-
se definimus) sapientissimos eos nuncupa-
re conuenit. Atque ita existimandum est,
hanc velut fundamentum & ædificium
esse, alteram velut ornamentum, postre-
mam ut coronidem, ac fastigium. Quem-
admodum igitur sublato fundamento &
ædificio, nec ea quæ ad ornatum, nec ea
quæ ad opus perficiendum spectant, locū
habitura sunt; sic etiam sublata virtute nec
logica, nec ea pars quæ in contemplatio-
ne versatur, locum habebunt.

Eulogio. 202.

Illud minimè præclarum ac votis expe-
tendum iudica, ut veniam consequatur,
qui ob virtutem gloriam ac splendorem
promeretur. Illud enim improbissimis,